

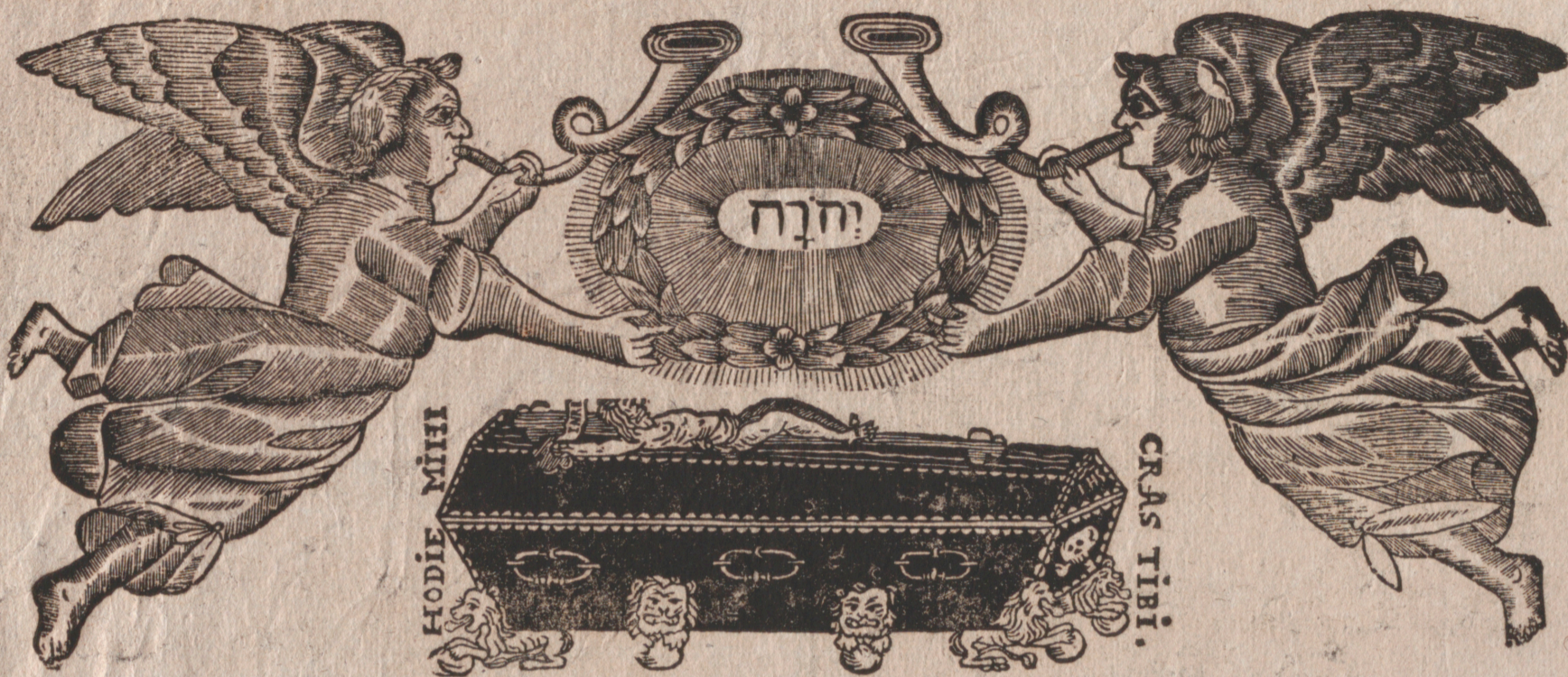
At werldennes bitterheet
och bedröfwelse
förwandlas vthi en ewigh
och obesck...

Thauvonius, Gabriel Gabrielis,

82 Aa 13/2 Thorwöste



National Library
of Sweden



Alt Werldennes Bitterheet och bedröfwelse förwandlas vthi
en ewigh och obestriwelig Himmelsk Glädie.

Bewijstes

Wedh Jordom

Ehreborne och myckit Dygderike MATRONANS

M A T R O N A N D O M W I S S A S

Jordefärd.

Hällen i Åbo Doom-Kyrckia den 22. Aprilis Anno 1688.

af

Den salige framlednes Bekante och Nærskyste

Per Augusta ad Augusta.



Alt det sines til/ och kan til Nytt lända/
Det kaffas medh Beswär/ ehwart man
sigh wil wända/
I tiuilig mätto här/ om det så månd tilgå
Så faller thet och swärt/ at Himmlen
niuta få.
Ej så har HERRen Gudh i Werlden
welat laga
Alt alt haar sitt Beswär/ man måste Kor-
set draga

För: än man kan ehndä/ en Glädie och en Frögd
I dhe vthwaldas hoop/ och Roo i Himbla Högd.
Förtreck/ Förtreet och Sorg/ man måste städze spörja
Man nödgas qwilda nogh/ här geller Klaga/ sörja/
Til des man smaka kan/ af JESu Glädies Safft/
Thet tweta alla wäl/ thet haar of Skriffien sagt.
Ej en bland hundra år/ som detta tors bejaka/
Alt han är frj för Kors/ han kan det ej försaka/
Man måste kännas wedh/ den Högstes Luchtans Riks/
Om han för all sin Kamp/ wil stadigt winna Prjs.
Matronan som i Dagh i Grafwen sättes neder
Den of bewäsa bör/ all Ahra Dienst och Heder/
Hon wiste hwad det war/ at sörja fälla Lär/
Des Börda och des Tyngd/ förfoor hon många Åhr
Knappt slapp hon någon Sorg/ för än den andra trängde
Som stadigt bruusa til/ och henne ofwerhängde
Ja således haar hon måst/ ett långligt Enckie-Ständ
Medh Möda genomgå/ thet hon wäl pröfwa månd/
Men nu så hugnas hon/ ja niuter Frögd och Gamman/
Hon glädes immerfoort/ medh alle Helgon samman/
Hon haar nu blifwit qwitt/ thetsåka wij försan/
All Mootgång och all Sorg/ ehwad det wara kan.
Allså wij billigt nu/ of söra här til Sinne/
Den Ehrbarheet och Dygd/ wij städze of påminne
Som hon vthi sin tjd/ haar ofwat warit huld/
Hwarför' högt Lof. Ord gees/ på hennes döde Muld.

GABRIEL THAUVONIUS.

Arsåsom Adam brööt Gudh Bodh i Paradys/
Då han i stället boort gee. HERRen Lof och Prjs;
För det han utaf Gudh fultombelig Skapad war:
Dch vthan synd/ fast än det byttes ganska snart/
Ih Satan med sin List han war rätt intet seen/
Men vthi Ormsens Hamn kleeft up i Erades Green.
Der han ett Aple togh/ och det ärh Qwinnan gaf/
Dch jade/ om tu wil Wjs wara dät ther af.
Straxt Ewa Aplet tog/ ther af och Adam äät/
Dch så på detta Sätt the bägge brööt Gudh Bodh;
Hwarför' och Synden straxt utwidgades ther medh/
Dch Döden til ett Straff/ kom ofwer Adams Sädh/
Hwilken bortreckta nu the Dnga/ Gambla/ idör/
Alt småningom sin koos/ och dem i Grafwen födr.
Nu har han nyligen min JESER och bortagit/
Dch henne ganska snart medh Lhan sin nedslagit/
Nu är des Möda all/ thes Glaas haar runnit vth/
Dch hennes Sorg och Qwaal/ har fått et önskligt Sluut.
All fåfång werldsens ting/ har nu som Röd/ förswunnit/
Till Ewigheetens Hamn/ haar hon rätt tidigt hunnit.
Hwarför' och när den tjd of kommer hastigt på/
Alt wij från denna Werld/ medh Döden skulle gåå/
Så för of JESu tå uhr thenna Jämmerdaal/
Dch låt of stadna seen/ uthi tin Frögdesaal!
Alt wij righ prjsa må/ och tacka med war Tunga/
Upphöja HERRans Namn/ och Halleluja siunga.
PETRUS TORWDSZ Jun.

Alt det i werlden är/ alt det som glimmer/glanskar/
Alt hwad på grönan Marck/ fast liufige trippar/
dankar/
Alt det som Lufften bäär/ alt thet som Hastwet haar/
Alt det i Skogen gåår/ sin endelig Anda taor.
Alt swinner/ draar sin koos/ ja Menniskian den raara
Gudz Skapad Creatur/ ej vndfyr dödzens Snara:
Der wij måst noghsompt see hwar Dag/ hwar tjtma/ Siid/
Alt så den arymma Död nedlägger alt i Grund.
Min JESER mycket får han will' ej heller skona/
Af hennes Lesnadz Dygd ldat han sig ej försöna.
Hon är affomnad nu och Kroppen lägg på Bäär/
Gudh glädie hennes Siäl i ewigheetens Åhr!
HERMAN TORWDSZ. P. F.

